

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת מועד קטן

דפים כא - כט, פרשת כי תצא תשע"ד

דרך ישרה תמצית הדף

דף כא-כב

*אבילות שלשה שבעה ושלשים. *אבילות הוריו וקרובים.

- א. דיני אבילות בשלשה שבעה ושלשים 1. יש להתאבל על כל מי שכתוב בפרשת כהן הדיוט, אשתו אביו אמו אחיו אחותו ובנו ובתו, והוסיפו אחיו ואחותו מאמו ואחותו הנשואה. 2. לר"ע מתאבל על שניים שלהם, לרשב"א מתאבל רק על בן בנו ואבי אביו, ולחכמים מתאבל רק על מי שעמו בבית. 3. כאשר אשתו מתאבלת על הוריה כופה את מטתו ונוהג עמה אבילות, אבל באבילה על שאר קרובים מוזגת לו את הכוס ומצעת המיטה ומרחצת פניו ידיו ורגליו. 4. אבל אסור במלאכה רחיצה סיכה תשמיש המיטה נעילת הסנדל לקרוא ולשנות, ואם רבים צריכים לו אינו נמנע ובלבד שלא יעמיד תורגמן אלא אומר לאחר והוא אומר לתורגמן. 5. ביום הראשון אינו מניח תפילין ובשלישי מניח ובשני לר"א אינו מניח שנאמר ימי בכי אבל משה ולאידך משה תקיף אבילה, ולרבי יהושע שנאמר ואחריתה כיום מר וכן הלכה משום מצוה ולאידך קאי על עיקר המדריות. ואם באו פנים חדשות בשלישי אף לר"א אינו חולץ ובשני לרבי יהושע לעולא חולץ ומניח אפילו מאה פעמים ולרבא כיון שהניח אינו חולץ. 6. בשלשת הימים הראשונים אפילו עני אסור במלאכה, ואח"כ שרי ליה לעשות בצנעא בתוך ביתו. 7. בשלשת הימים הראשונים אינו הולך לבית האבל, מכאן ואילך הולך ויושב במקום המתנחמים. 8. בשלשת הימים הראשונים אסור בשאילת שלום וצריך להודיע, עד שבעה משיב למי שלא יודע, ואח"כ שואל ומשיב כדרכו ואחרים אינם שואלים בשלומו עד שלושים יום, ואף דאשכחן שר"ע אמר לאחר שהספיד את בניו לכו לבתיכם לשלום כבוד רבים שאני. 9. מדבר תנחומין באבל על שאר קרובים רק בתוך שלושים יום ובהוריו עד י"ב חודש ואח"כ רק מדבר מהצד, ואל"כ דומה למי שנשברה רגלו ובא לשבור את רגלו ולרפאותה להראות שסמניו יפים, ואם מתה אשתו ונשא אחרת אינו רשאי להכנס לביתו ולדבר תנחומין ואם פגשו בשוק שואל בשפה רפה וכובד ראש. 10. אבל מונה עמהם אם בא ממקום קרוב וזהו לת"ק כל שלשה ימים ולרשב"ג אפילו ביום השביעי אם מצא מנחמין אצלו ובעי בננערו לעמוד, ודווקא שיש את גדול הבית בבית או בקבר בתוך שלשה, והלכה כר"ש דמיקל ופליגי אי הלכתא כרשב"ג בטריפת בני מעים שניקבו וליחה סותמתן. 11. דף כג, אבל בשבת ראשונה אינו יוצא מביתו, בשניה יוצא אבל אינו יושב במקומו, בשלושית אינו

מדבר וברביעית ה"ז ככל אדם, ולרבי יהודה סדר זה מתחיל מהשבת השניה. 12. אבל אסור להנשא בתוך שלושים ואם מתה אשתו אסור לשאת לת"ק עד שיעברו עליו שלשה רגלים ורבי יהודה מתיר ברגל שלישי. ומותר לשאת לאלתר אם אין לו בנים משום פריה ורביה, וכן אם הניחה לו בנים קטנים משום פרנסתן וכמעשה דיוסף הכהן שאמר לאחות אשתו בבית הקברות אבל בא עליה רק לאחר שלושים יום. 13. כל שלושים יום אסור בגיהוץ, לת"ק אף בגדים ישנים, לרבי רק חדשים, ולר"א בר"ש דווקא כלים חדשים לבנים. 14. דף כד, אבל ששימש מטתו בימי אביו לשמואל חייב מיתה ולרבי יוחנן אסור, ואמרינן דחייב מיתה נאמר על פריעה ופרימה. 15. תינוק שנפטר בתוך שלושים יום ללידתו יוצא בחיק ונקבר באשה אחת ושני אנשים ולאבא שאול אף באיש אחד ושתי נשים, ומגיל שלשים יום יוצא בדלוסקמא ועומדים עליו בשורה ואומרים ברכת ותנחומי אבלים, בן י"ב חדש יוצא במיטה ולר"ע עד שיהא בגיל שנתים בשנים או באבריו ולראב"ע דווקא אם ניכר לרבים, ומספידים בני עניים וזקנים בגיל שלש או חמש ועשירים בני חמש או שש.

ג. ההבדלים בין אבילות על הוריו לבין שאר קרובים 1. מדחה מטתו ה"ז מגונה מלבד בע"ש כיון שעושה לכבודם. 2. ממעט בעסקו. 3. חולץ כתיפו, ובנשיא כולם חייבים לחלוץ. 4. מסתפר רק מתי שיגערו בו חבריו ולא לאחר שלושים. 5. נכנס לשמחה ולמריעות לאחר י"ב חודש ולא לאחר שלושים, וה"מ באריסא אבל בפורענותא שרי לאלתר. 6. כאשר קורע צריך שיגלה את לבו ולא סגי באחיזת טפת. 7. קורע את כל לבושיו ולא סגי בבגדו העליון אך אפיקרסותו אינה מעכבת, ולרשב"א אשה קורעת בגדה התחתון ומחזירתו לאחוריה וחוזרת וקורעת את העליון. 8. חייב להבדיל קמי שפה ולר"י ה"ה בכל קריעה ואל"כ הוי קרע של תיפלות שנאמר לשנים קרעים. 9. שולל לאחר שלושים ולא שבעה, ואינו מאחה לעולם וה"ה ברבו ואב"ד ונשיא אבל בשאר מתים מאחין לאחר שלושים, ואשה שוללת לאלתר מפני כבודה. 10. קורע ביד ולא בכלי. 11. קורע מבחוץ ולא מבפנים וכן לנשיא, ומייתי שעל חכם חולץ מימין אב"ד משמאל ונשיא מכאן ומכאן, חכם שמת בטל בית מדרשו ואב"ד כל בימ"ד שבעיר ומשנין את מקומן ובנשיא כל בתי המדרשות בטלין ורק קוראים בתורה ויוצאים ויושבים ודומין.

סדר כג בו

*אבילות בשבת. *פטירת החכמים. *קריעה.

א. מייתי פלוגתא דאמוראי האם יש אבילות בשבת מהא דאינה עולה או שאין אבילות מהא דמפסקת, והדינים 1. מי שמתו מוטל לפניו אוכל: בבית אחר, בית חברו, עושה מחיצה עשרה, מחזיר פניו ואוכל, ואסור באבילות בשר ושתיית יין ואינו מברך ומזמן ולא מברכים ולא מזמנין עליו ופטור מק"ש תפילה ותפילין וכל המצוות האמורות בתורה משא"כ בשבת, ולרשב"ג מתוך שנתחייב באלו בשבת חייב בכולן ונתרבה תשמיש המטה, ופלוגתייהו להו"א אם יש אבילות בשבת ודחי דהכא אין מתו מוטל לפניו ומאידך התם עדיין לא חלה עליו האבילות. 2. בשבת פח"ז חובה וזה פריעת הראש חזרת קרע לאחריו וזקיפת המיטה, ונת"ר רשות וזה נעילת הסנדל תשה"מ ורחיצת ידים ורגלים בחמין, ולרב אף פריעת הראש רשות כיון שלא כולם מגלים את ראשיהם ושמואל בעי כעטיפת ישמעאלים וקריעה בשעת חימום, ושרי לעטוף בשבת אם יש מנעלים ברגליו, ונוהג דברים שבצינעא כגון פריסת סודרא ארישיה.

ג. המעשים בפטירת החכמים 1. במות רב ספרא רבנן לא קרעו עליו כיון שלא למדו ממנו, וא"ל

אביי דלא תניא רב אלא חכם שמת ותמיד שמעתתיה בפומין בבימי"ד, והחיוב לקרוע כל זמן שעסוקין בהספד וכבודו בשעת הספידו. 2. במות רב הונא א"ר חסדא שלא יתנו ס"ת על מטתו, ולא ישלשלוהו דרך גגין דחכם כבודו דרך פתח, ולא יעבירוהו ממיטה למיטה דכבודו במיטה ראשונה וכמו דאשכחן שהביאו עגלה חדשה לארון ולכן שברו את הדלת והוציאוהו, ואמרו דהיה ראוי שתשרה עליו שכינה אלא שבבל גרמה לו ויחזקאל בן בוזי התחיל להתנבא בא"י. 3. כאשר ארונו של רב הונא בא לא"י אמרו שארונו בא, היו שיצאו משום שארון העובר ממקום למקום עומדים עליו בשורה ואומרים ברכת ותנחומי אבלים, ומי שלא יצא סבר שאין שלדו קיימת. 4. קברו את רב הונא אצל רבי חייא כיון שכמוהו ריבץ תורה בישראל ורב חגא הכניסו ששימשו מגיל י"ח ולא ראה קרי והכיר במעשיו שהתענה ארבעים תעניות על שהתחלפה לו רצועה של תפילין, וחזקיה בן רבי חייא קם לפנות מקום לרב הונא ויצא עמוד אש ורב חגא זקף את ארונו של רב הונא וניצל. 5. במות רב חסדא לא נתנו ס"ת על ארונו כיון דלרביה לא ס"ל, וכאשר החזירו פניהם את מהמיטה שללו את הקרע. 6. בפטירת רבה ורב המנונא הלכו זה בצד זה ובגשר צר נעצרו וישמעאלי אמר דין הוא שרבה בר"ה יכנס ראשון ונשרו לחייו ושיניו. 7. ההספדים: במות רבה בר"ה ורב המנונא גזע ישישים עלה מבבל ועמו ספר מלחמות, לרבינא תמרים הניעו ראש על צדיק כתמר, לרב אשי תכננו לומר אם בארזים נלה שלהבת ולויתן בחכה הועלה או פכו לאבלים ולא לאבידה ולבסוף לא הספידוהו, לרבא באו רוב שלישיית במים, לרב חנין בעת חנינתו אבד חנינו, לרבי יוחנן קשה כיום בוא השמש בצהרים, לרבי זירא ארץ שנער הרה וילדה. 8. הפורענות בפטירת הצדיקים: רבי אבהו ירד דם מהעמודים ורבי יוסי מהמרזבים, רבי יעקב נראו כוכבים ביום, רבי אסי נעקרו האילנות, רבי חייא ירדו אבני אור, רבי מנחם הוחלקו הצלמים, רבי תנחום נקצצו האנדרטאות, רב אלישיב נחתרו שבעים מחתרות, רב המנונא ירדו אבני ברד, רבה ורב יוסף נשקו כיפות גשרי פרת ונשברו וכן לאביי ורבא בחידקל, ורב משרשיא גדלו קוצים בדקלים. 9. דף כה, מת פתאום זו מיתה חטופה, חלה יום ומת דחופה או מגיפה, שנים דחוייה שלש גערה ארבעה נזיפה חמישה מיתה כל אדם, חמשים עד ששים כרת ששים מיתה בידי שמים שבעים שיבה שמונים גבורות, ואז גם הנפטר פתאום הוי מיתה נשיקה וכמו בפטירת ר"ה. 10. בני חיי ומזוני אינו תלוי בזכות אלא במזלא שהרי רבה ורב חסדא היו צדיקים שהתפללו והורידו גשם, רב חסדא חי צ"ב שנים ורבה ארבעים, אצל ר"ח ששים היולולי ורבה תיכלי, אצל רב חסדא היה סולת לכלבים ולרבה לא היה לחם שעורים לבנ"א, ורבא קיבל את חכמת רב הונא ועשרו של רב חסדא ולא את ענוותנותו של רבה בר"ה. 11. רב שעורים אחי רבא ראהו גוסס וא"ל שיבקש ממלאך המות שלא יצערנו ואף שהיה שושבינו כבר נמסר מזלו, ואמר שצער פטירתו היה כריבדא דכוסילתא וכן ר"נ אמר לרבא מאן חשיב ספין ורקיע ושלא היה רוצה לחזור לעוה"ז מחמת בעייתותא דמלאך המות. 12. מלאך המות נראה לרבי אלעזר בשעה שאכל תרומה וא"ל שנקראת קודש ואדהכי חלפא שעתא, רב ששת ראהו בשוק וא"ל שיבא לביתו ולא כבהמה, רב אשי ביקש שלשים יום לחזור על תלמודו ובסוף דחקה מלכות בר נתן, רב חסדא לא פסיק פומיה מגירסא עד שגרם שישבר ארזא דבי רב, ומרבי חייא בקש רחמים כעני בפתח ואמצי ליה נפשיה.

דיני קריעה 1. דף כד, אין קורעין חולצין ומברין אלא קרוביו של מת, מלבד חכם שהכל כקרוביו, וכן אדם כשר וכן אצל אדם אם עומד בשעת יציאת נשמה דהוי כס"ת שנשרף. 2. דף כה, הקרעים

שאינם מתאחזין: אביו אמו ורבו דילפינן מאלישע בסילוק אליהו, נשיא אב"ד ושמועות רעות על רוב צבור ילפינן מדוד במות שאול, השומע ברכת השם והשומע ממנו מרבשקה ואנשי חזקיהו, ס"ת שנשרף מיהויקים ואיכה, ערי יהודה מקדש וירושלים ואם רואה את כולם בבת אחת מוסיף באותו הקרע. 3. דף כו, הקרעים שאינם מתאחים מותר לשוללן למוללן ללוקטן ולעשותן כסולמות אבל לא באיחוי אלכסנדרי וכן בדין קריעה מבגד שנקרע, ופליגי אם מותר להפכו למטה ולאחותו, והאיסור לאחות שייך גם בקונה לפיכך על המוכר להודיעו. 4. תחילת קריעה לר"מ טפח וכן הלכה ותוספת שלש אצבעות ולר"י תחילה שלש אצבעות ותוספת כל שהוא וכן הלכה. 5. אמרו לו מת אביו וקרע ואח"כ מת בנו והוסיף תחתון מתאחה ולא העליון וכן איפכא, מת אביו אמו אחיו ואחותו לת"ק קרע אחד על כולם ולר"י בן בתירא על הוריו יש לקרוע בנפרד דקסבר שאין מוסיפים על קרע של הוריו לפי שאינו בתוספת, וכן הלכה דגבי קריעה לא פסקינן כדברי המיקל. 6. הקריעה עד טיבורו וי"א עד לבו שנאמר וקרעו לבבכם ואל בגדיכם, הגיע לטיבורו מרחיק שלש אצבעות וקרע, נתמלא מלפניו מחזירו לאחוריו ונתמלא למעלה הופכו מלמטה, והקרע מלמטה ומן הצדדים לא יצא מלבד כהן גדול שפורס מלמטה. 7. כל שבעה קרע ואח"כ מוסיף כיון דלא ניתן לשוללו ובאשה טעמא משום כבוד אשה, וי"א כל שלושים כיון דלא ניתן לאחותו ובהוריו טעמא משום כבודם. 8. היוצא בבגד קרוע לפני המת ה"ז גוזל את החיים ואת המתים. 9. המשאיל חלוק מחבירו ע"מ לבקר את אביו שהוא חולה ומצאו שמת קרע ומאחה וכאשר יבא לביתו מחזיר לו חלוקו ומשלם את דמי קרעו, ואם לא הודיעו אסור ליגע בו. 10. חולה שמת לו מת אין מודיעין אותו שמא תטרף דעתו, וכן אין מקרעין בפניו ומשתקין את הנשים מפניו, ומקרעין לקטן מפני עגמת נפש וכן קרע על חמיו וחמותו מפני כבוד אשתו.

ש"ד ב"ז

*כפיית המיטה. *ההנהגות בראשונה.

א. דיני כפיית המיטה בבית האבל 1. ההולך לבית האבל אם לבו גס יברוהו על מטות כפויים ואם לאו במטות זקופות, ואבל ההולך ממקום למקום ימעט בעסקו ואם אינו יכול יגלגל עמהן. 2. כופין את המטות ממתי שיצא המת מפתח ולרבי יהושע מסתימת הגולל. 3. זקיפת המיטות בע"ש מהמנחה ולמעלה ויושב רק משתחשך ובמוצ"ש חוזר וכופה אפילו אם נשאר לו רק יום אחד. 4. יש לכפות את כל המיטות שבביתו בכל המקומות ומטה המיוחדת לכלים א"צ לכפותה ודרגש זוקפו ולרשב"ג מתיר את קרביטיו ונופל מאליו וכן הלכה, וזהו להו"א ערסא דגדא ודחי דאין לו קרביטין אלא ערסא דצלא וסירונו מתוכו אבל מיטה סירוגה על גבה, ומיטה שנקליטיה יוצאים זוקפה ודיו. 5. מי שישן ע"ג כסא או דיני וקרקע לא יצא ידי חובת כפיית המיטה. 6. מכבדין ומרביצין בבית האבל ומדיחים כלי אכילה, ואין מביאין מוגמר בבית האבל אלא רק בבית המנחמין.

ב. הדברים שעשו בראשונה ושינו מפני הבושה 1. הוליכו לבית האבל עשירים בכלי כסף וזהב ועניים בסלי נצרים, והתביישו לכן התקינו שכולם יביאו בסלים. 2. השקו בבית האבל עשירים בזכוכית לבנה, והתקינו שכולם בזכוכית צבועה. 3. הוציאו עשירים בדרגש, ועניים בכליכה. 4. הניחו מוגמר רק תחת חולי מעים, והתקינו שיניחו תחת כולם. 5. הטבילו כלים על נדות מתות, ותקנו על כל הנשים. 6. וכן בזבים. 7. עלות התכריכין היו יקרים והקרובים ברחו עד שר"ג יצא בכלי פשתן וה"ה בקנבוס.

*אבל והספד. *תנחומי רבי ישמעאל.

א. דיני אבל והספד 1. בחוה"מ אין אומרים ברכת אבלים, אך עומדים בשורה ומנחמים ופותרין את הרבים. 2. אין מניחים את המיטה ברחוב בחוה"מ כדי שלא להרגיל את ההספד, ואין מועד בפני ת"ח או ביום שמועה, ואין מניחים מיטת נשים לעולם מפני הכבוד וזהו לנהרדעי יולדת ולר"א אף כל הנשים וכדאשכחן במרים שמתה בנשיקה ונקברה סמוך למיתתה ונסמך לפרה אדומה לומר שמיטת צדיקים מכפרת. 3. הספד על לב, טיפוח ביד, וקילוס ברגל ולא במנעל מפני הסכנה. 4. אם האבל נענע ראשו אין המנחמים רשאים לישוב אצלו, והכל חייבים לעמוד מפני נשיא מלבד אבל וחולה וכן אינם צריכים ליטול רשות לישוב. 5. ביום הראשון אסור לאכול לחם משלו דכתיב ביחזקאל ולחם אנשים לא תאכל, רבה ורב יוסף החליפו סעודתם. 6. מת בעיר כולם אסורים בעשיית מלאכה אא"כ איכא חבורתא הממונה על כך. 7. הספדי נשי שכנציב: להולך ולמשאוי, נפלו הלחיים וחזרו המים כלפי מעלה, התכסו ההרים במלבושים נאים, הגולל בתכריכי משי, תגר כל ימיו ונפל בלא ממון ולווה, באחריתו נראה את עשרו, כולם מתים והוא התייסר הרבה. 8. המתקשה על מתו יותר מדאי על מת אחר הוא בוכה וכמעשה דשכנתו של רב הונא שמתו כל שבעת בניה ולבסוף היא עצמה מתה, אלא שלשה ימים לבכי שבעה להספד שלושים לתספורת מכאן ואילך אמר הקב"ה אינכם רחמנים יותר ממני, ויש לבכות על מי שהולך בלא בנים או למי שעבר עבירה ושנה בה. 9. אבל בשלשה ימים ראשונים יראה כאילו חרב מונחת בין ירכותיו, עד שבעה כאילו מונחת בקרן זוית, ועד שלושים כאילו עוברת כנגדו בשוק. 10. נשים בחוה"מ מענות שכולם עונות כאחת אבל לא מטפחות, ולר"ש הסמוכות למטה מטפחות, ובר"ח חנוכה ופורים אין מקוננות שאחת מדברת וכולן עונות. 11. אין המנחמין רשאים לדבר עד שיפתח האבל כדאשכחן באיוב, ואבל יושב בראש וכן חתן ומלך.

ב. שני בניו של רבי ישמעאל מתו ואמר רבו עוונותיו תכפוהו אבליו הטריח רבותיו פעם ראשונה ושניה, והתנחומים 1. רבי טרפון אמר שכל עמ"י בכו על נדב ואביהוא שעשו רק מצוה אחת שהקריבו את הדם על אחת כמה וכמה בניו של ר"ש. 2. ריה"ג מייתי מאביה בן ירבעם שהיה בו דבר אחד טוב וזה שביטל את משמרתו ועלה לרגל או שביטל פרזודיאות שהושיב אביו על הדרכים. 3. ראב"י מייתי מצדקיהו שהעלה את ירמיהו מהטיט וזכה שימות בשלום בכך שנבוכדנאצר מת בימיו. 4. ביום ההוא יגדל המספד כאחאב שנהרג ע"י הדררימון וכיאשיהו שנהרג ע"י פרעה נכה בבקעת מגידו וזכה שביהמ"ק לא נחרב בימיו, והיתה לאחאב זכות אחד שעמד במרכבה נוכח ארם. ומייתי שיציאת הנשמה קשה כחבל היוצא בקושי מן התורן, והנפטר מהמת יאמר לו לך בשלום ומן החי אומר לך לשלום כדאשכחן שיתרו אמר למשה והלך והצליח משא"כ אבשלום, ולת"ח אין מנוחה לא בעוה"ז ולא לעוה"ב.

הדון עלך פרק שלישי וסליקא לה מסכתא מועד קטון!

שאלות לחזרה ושינון

- דף כא- כב
א. דיני האבילות בשלשה שבועה ושלושים
ג. דיני קריעה (10)
(15)
ב. ההבדלים בין אבילות על הוריו לשאר קרובים (11)
דף כג- כו
א. דיני אבילות בשבת (2)
ב. המעשים בפטירת החכמים (12)
- א. דיני כפיית המטה בבית האבל (6)
ב. הדברים שעשו בראשונה ושינו מפני הבושה (7)
דף כח- כט
א. דיני אבל והספד (11)
ב. תנחומי רבי ישמעאל (4)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס! יצאו לאור בס"ד מסכתות:

מכות שבועות	יבמות	ברכות עם מחודדין בפ"ך.
עבודה זרה הוריות	כתובות	שבת מהדורה חדשה.
מחודדין בפ"ך	נדרים	עירובין
זבחים	נזיר סוטה	פסחים
מנחות	גיטין	שקלים ר"ה
חולין	קידושין עם תורתך שעשועי, סימני הדף, ותוספתא	יומא
בכורות עם הקדמות ומושגים	בבא קמא	סוכה
ערכין-תמורה	בבא מציעא	ביצה תענית
כריתות-מעילה	בבא בתרא א-ב	מגילה-פורים עם מדרש, תוספתא, ותמצית מוזרין לרמ"א
נדה	סנהדרין א-ב עם "יש סדר לגמרא" ותמצית כל המסכתא.	מו"ק חגיגה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל השיטות של מוני תרי"ג המצוות.	שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.	באהבת תשגה תמיד - שיחות באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון רבי בונים שרייבר שליט"א.
בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות, לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.	קיצור חרדים מנוקד ומסודר.	איזוהי דון ישרה - כיצד ללמוד לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.
עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.	קיצור אלשין רות	הקדמות ומושגים - סדר קדשים, ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.
	קיצור אלשין אסתר	
	קיצור אלשין איכה בקרוב בס"ד על שה"ש וקהלת.	

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל
לפרטים תגובות והערות:
yesodot100@gmail.com

~100~

המערכת

